

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eubola. 261.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ πολλὰ μέλαια πληροὶ ὁ μὲν κα-
ταβάλλον, ἡ δὲ ἐκλύεσσι.

modicus labor efficit, hoc quoque ingens
negligentia incuriâque præstat: ille vide-
licet prosterbens, hæc autem enervans &
emolliciens.

Γιγαντία. σιθ.

Gigantio. 259.

Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεῦγε βλασφη-
μίαν, τῆς δὲ τῆς θείας γραφῆς θεωρη-
μάτων, ἀπαίτει παρ' ἡμῶν μεθοδι-
κῶς πλὴν ἐπίλυσι. ὅσα οἱ μὲν τὸν κόσ-
μον χρηῖσται τὰ γραφόμενα βιβλία
τῆς τῆς κωδὸς θεοσημείων, ὁ εὐαγγε-
λιστὴς ἀπεφῆνατο. ἐπειδὴ κόσμος σύν-
τομος ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ πάντων τῆς τῆς
κόσμου συμπληρωτικῶν μετέχων σοι-
χείων. ἀ τοίνυν ὁ ἀνθρώπος ἀπίθανος
ὢν, ὡς τὰ πολλὰ, ὅσα ἐχῶρει θαύμα-
τα, ὡς ἡσυχία καὶ θεία, τῆς τῆς πόπο-
τε φθασάντων ὑψηλότερα, καὶ μεγα-
λοφρονέστερα, ταῦτα μὴ χρῆσθαι τὸν
κόσμον ἐσοχάσατο.

Tu quidem blasphemiam omnem fuge:
theorematum autem diuinæ scripturæ so-
lutiones & explicationes compendiaria ra-
tione à nobis exposce. Non arbitror
mundum capere posse eos, qui de diuinis
miraculis conscribi possint, libros, Euan-
gelista pronunciauit. Quoniam brevis ac
cōtractus mundus homo est, vt qui om-
nium elementorum, ex quibus mundus
velut omnibus suis numeris absolutus est,
idcirco miracula ea, quæ, vt natura præ-
stantiora, & diuina, & ijs omnibus, quæ
vnquam edita fuerant, sublimiora, homo,
vtpote magna ex parte inscius & absurdus,
minimè capiebat, à mundo capi non
posse coniecit.

Λακκά μονάζοντι. σζ.

Luca monacho. 260.

Βαρὺ ὑπὲρ λυγρὸν, ἀπειρόλυγρος
ὢν. καὶ δ' εὖς ἐστὶ μὴ πρὸς πλὴν συμ-
νῆν τῆς θείας ἀπονήσης ἀρότερον, κα-
κίως φανῆς συνερῶς τῆς πύργον οἰκο-
δομουῦτος, καὶ τὰς δυνάμεις μὴ πρὸς
ορῶντος. εἰ τοίνυν δόκιμος βούλη γα-
νέσθαι μοναχὸς, μὴ αὐτοβελον καὶ μο-
νότροπον ἀρέσκειαν μετέρχε, ἀλλὰ
κλινοὶ πλὴν γνώμην τοῖς εἰσὶ καὶ χροῖον
καὶ πόνον ἤδη τὸν θεῖον σιάψασι καὶ
σπαπανεύσασιν ἀμπελῶνα, παρ' ὧν
εὐκόλως πλὴν ἐργασίαν μαθήσῃ. γα-
λοῖον γὰρ καὶ καταγέλαστον, βα-
ναύσου μὲν τέχνης πανταχόσε πρὸς
νοστῆν διδασκαλίαν, πλὴν δὲ θείας
φιλοσοφίας, ὡς εὐτελές τι, εἰ αὐτοῖς
ἵπτιεπεν.

Graue iugum subijsti, iugi adhuc expertus.
Ac periculum est, ne ad aratri Domini
iugum elanguescas ac deficias, illiusque so-
cius esse videaris, qui viribus suis ac faculta-
tibus minimè antè perpensis & exploratis,
turrim exædificandam suscipit. Quare si
probus monachus fieri studes, ne eam ra-
tionem inecas, vt tuo ipsius arbitrio viuas,
ac mores tuos tibi vni probatos esse velis:
quin potiùs ijs mentem tuam & consilium
submitte, qui & vita, & tempore, & labo-
re, diuinam vineam iam antè foderunt &
coluerunt: à quibus munus istud facillè
perdisces. Ridiculum enim planè est, cum,
vt vilium ac mechanicarum artium magi-
stros nanciscamur, hucatque illuc oberre-
mus, diuinam tamen philosophiam, tan-
quam vile aliquid ac despiciendum, nobis
ipsis committamus.

Εὐβόλο. σζα.

Eubulo. 261.

Ὅτι παντάπασιν ἀκερδής ἐστὶν ἡ χα-
κία, καὶ πρὸς τὰ παρόντα φάυλη σύνοι-

Quod prorsus inutilis sit improbitas, at-
que & in præsens mala contubernalis, &

in futurum acris ac vehemens accusatrix, ex multis intelliges. Quid igitur hanc amplecteris ac feues, ὁ Cacobule potius quam Eubule? Quam si fugias, vt bonis omnibus inimicam & infestam, & apud Deum, & apud homines clarus ac celebris existes.

Leonio Episcopo. 262.

Bonus ille Eusebius, rebus omnibus alijs recte ac præclare constitutis, id quoque Pelusio aduentu suo præbuit, vt bubulcis quibusdam & caprarijs, ac fugitiuis mancipijs (qui neminem vnquam ex ijs, qui Monasticam vitam aut coluerint, aut omnino ament, magistrum habuerunt, nec etiam de hac philosophia quicquam vnquam audierunt, aut habitu tenus didicerunt) monasticas palæstras opprimendas ac præfocādas committeret. Qua quidem in re perinde fecit, vt si quis, cum prælio vndique vrgeatur, ac magna telorum vis emittatur, inermibus hominibus ac rei militaris imperitis instruendam aduersus ea aciem mandet, victoriāque sua sponte in perniciem suam prodat.

Heraclio diacono. 263.

Aptè atque accommodatè omnes, qui tuam mutationem perspiciunt, illud diuini Psalmistæ tibi accinunt, Transiui, & ecce non erat: quæsiui eum, & non est inuētus locus eius. Nam qui vim aliquam à Domino acceperunt, eaque non ad beneficium rependendum, sed ad vlciscendum vsi sunt, eò tandem rediguntur, vt vim nullam habeant, ac maleficæ potentie pœnas exposcuntur.

Orioni. 264.

Communis quidem omnium hostis est Diabolus: generalia autem bella gerit aduersus eos, qui ipsius voluptatibus cultum minimè adhibent, nec per malorum radicem auaritiam ipsum adorant. Quorum in numero, & quidem inter propugnatores, cum ipse sis, spiritus armaturam arripe.

κος, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἰχυρὰ κλητήρος, φήσουσί σοι πολλοί. πῶς τοίνυν αὐτῶ ἀπαύξει καὶ ἀειπέεις, κακόβουλε μάλλον ἢ εὐβουλε, ἢν φεύγων ὡς πᾶσι τοῖς καλοῖς πολέμιον, καὶ θεῶ φανήσῃ καὶ ἀνθρώποις ἀσπίδος.

Λεοντίῳ ἑπισκόπῳ. σξβ.

Πάντα καλῶς ὁ χρηστὸς Διάκονος Εὐσεβίου, καὶ τὸ τοῦ παροικίου Πηλουσίου παρέχεται βουνομοίσι καὶ ἀπόλοις, καὶ δραπέταις οἰκέταις ἐπιτεταμένον μοναχικὴ καὶ συμπήγνυον παλαστήσια, ὅθεν μαθητευθεὶς τῶν μοναχικῶν ἢ μεταλθόντων, ἢ ὕλων ἀγαπώντων, οὐδέ ὅλων τῆς φιλοσοφίας ταύτης ἢ ἀκηκοῦσιν, ἢ μέγρι χήματος διδάχθεισι. τὸ τοιοῦτον, ὡς ἄν ἐπίσ, πολέμου ἀειεῖτος, καὶ βελῶν σφοδρῶς ἀφιερῶν, ἀόπλοις καὶ ἀπειροπολέμοις ἑπιβέποι τῶν πρὸς ἐκείνα παρὰ ταῖς, καὶ πρὸς τὴν ἐαυτοῦ ἐκουσίως τῶν νικῶν.

Ηρακλίῳ Διάκονῳ. σξγ.

Πρόσφορον καὶ ἀρμυδία σοι πάντες, ὅσοι τῶν ὄντων ἀλλοίωσιν, ἐπάδουσι θεόφαντον ψαλμωδίαν, τὸ Παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζητήσα αὐτὸν, καὶ ἐχέυρεθι ὁ τόπος αὐτοῦ. οἱ γὰρ δὴ ὡς μὴ παρὰ κρείσ λαμβάνοντες, καὶ ταύτην οὐκ εἰς ἀμοιβὴν κεχρημένοι, ἀλλ' ἀμύων, καὶ εἰς τὸ μηδὲν δύνασθαι φείσανται, καὶ τῆς κακοποιῶν δυνάμεως τὰς εὐθύμιας ἐσπράττονται.

Ωλεῶνι. σξδ.

Κοινὸς μὲν ἀπάντων ὁ ἐχθρὸς, πᾶσι λέμους δὲ ἔχει γενικὸς πρὸς τοὺς τὰς ἡδονῶν αὐτῶ μὴ λατρεύοντας, καὶ τῆ ρίζῃ τῆς κακῶν φιλαργυρίας αὐτῶ μὴ προσκυνούτας, ὡς εἰς ὑπάρχον καὶ ἀσπίδος, ἔχου τῆς πανοπλίας τῆ πνεύματος.

Εἰ